СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК L. Ч. 170. Джерзі Сити, Н. Дж., четвер, 13-го серпня 1942. No. 170. Jersey City, N. J., Thursday, August 13, 1942. VOL. L.

ТРИ ЦЕНТИ в Злучених Державах Америки. ПЯТЬ ЦЕНТІВ за границею Злучених Держав Америки. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States of America. FIVE CENTS elsewhere.

ДИСКУСІЯ НАД НОВИМИ ПОДАТКАМИ В КОНҐРЕСІ

ВАШИНҐТОН. — В конґресі розвинулась широка дебата над новою податковою тарифою, яка має припасти на черговий фіскальний рік. Одна частина конґресменів обстоювала думку, що всі корпорації і індивідуальні більші підприємства, якте ж всі особи з зарібками поверх $10,000 річно, вже так обложені податками, що більше їх оподатковувати годі, бо це заставить ті підприємства до корчення. Ця ґрупа поручала оподаткування людей з річними приходами понижче десять тисяч долярів. Таких людей є далеко більше, ніж людей з великими приходами і вони заробляють річно 34 біліони долярів. Друга ґрупа конґресменів заступала іншу думку. Вона говорила, що далі треба оподатковувати корпорації, підприємства і поодиноких осіб з великими приходами, бо їхні приходи далі ще такі, що можна з них чимало потягнути. Зате треба оминати людей з приходами по дві тисячі долярів і менше. Дебата розвинулась над проєктом, щоб на черговий фіскальний рік звільнити від податків лише самотних осіб, котрі не заробляють більше як $500 річно, а подружі пари, коли вони заробляють не більше як $1,200 річно. Минулого року ця стопа була — $750 для самотних, а $1,500 для подружих пар.

ДОСЛІДИ В СПРАВІ СПОВИДНИХ ЗНАКІВ ПЯТО-КОЛЮМНІСТІВ.

НЮ ЙОРК. — Командант збройних сил на східнім побережжі, ґен. Дром, видав заяву, що сповіщені недавно в ґазетах новини відносно земних знаків, пороблених ніби скритими пято-колюмністами для ворожих літаків, є помилкові. Ті вістки недавно випустила в світ команда Мичел Філд, біля Гемпстед, Л. Ай., Н. Й. На основі тих вісток виходило, що заховані пято-колюмністи поробили на землі ріжні знаки в формі показових стрілок, щоб в той спосіб вказати шлях ворожим літакам до військового летунського майдану, Мичел Філд. Досліди показали, що ті знаки це не твір пято-колюмністів, але несвідомі вчинки американських патріотичних громадян, котрі ніколи й не думали давати тими знаками вказівки ворогови. Один такий знак, що був створений внаслідок орання, був зроблений таки державними властями, котрі займаються годованням диких птахів. Ці знаки це примана для птахів, а не для ворожих літаків. Що більше, справа тих знаків була порушена вже кілька місяців тому і від того часу ті знаки вже давно перемінено на інші. Тепер ґен. Дром зарядив слідство, чому саме деякі старшини в Мичел Філд рішились випустити ті вістки для ґазет?

БОРОТЬБА СЕРЕД ПРОМИСЛОВИХ КОМПАНІЙ.

ВАШИНҐТОН. — Перед комітетом Тромана, що займається прослідживанням монополів в Америці, зізнавало декілька представників менших копальняних підприємств. Вони говорили, що хоч в теперішню пору брак залізної, та іншої руди, проте їхні підприємства що займаються видобуванням залізної руди і переміни її на сталь, не виконують праці на сто відсотків. Вони мусять звільняти свою роботу, бо не мають до того належної кооперації з боку уряду. Зновуж на урядові чинники впливають великі компанії, котрі не допускають до розросту менших. Багато менших компаній, котрі разом моглиб дати велику скількість металевих сирівців, мусіло зовсім звинути свій бизнес внаслідок натиску з боку великих компаній, фаворизованих урядом. В ріжних урядових комітетах працюють представники тих великих компаній. Ту працю вони ніби виконують даром, дістаючи лише символічного одного доляра на рік, але вони водночас витягають для себе зиски іншими способами, говорили ті представники менших підприємств.

ВИСЛІД ПЕРШИХ ВИБОРІВ.

НЮ ЙОРК. — Хоч в нюйорських перших виборах головною темою було питання ізоляціонізму в часах перед нападом Японії на Америку, проте велику перевагу в тих правиборах дістали всі бувші ізоляціоністи, з обох противних груп. Більшість дістав конґресмен Гамилтон Фиш, з Републиканської Партії, хоч проти нього виступив Вендел Вилкі. Більшість дістав також Маркантоніо, котрого піддержували комуністи. Противники згаданих кандидатів заповіли дальшу боротьбу, кажучи, що перші вибори ще нічого не рішають.

ВОЄННІ КОШТИ АМЕРИКИ.

ВАШИНҐТОН. — Бюро Воєнної Інформації подало, що за місяць липень американський уряд витратив на цілі війни близько пять біліонів долярів. Що секунди витрачувано по $1,700, що дня по 154 і пів міліона долярів, а що години по шість і пів міліона. Видатки в порівнанні з місяцем червнем зросли на 600 міліонів.

Дальші Бої на Соломонських Островах

ГОЛОВНА АМЕРИКАНСЬКА КВАТИРА В АВСТРАЛІЇ. — Боротьба американських збройних сил з японськими на Соломонських островах та біля них — далі продовжається. Хоч японці безустанно ведуть сильні протинаступи, щоб назад викинути американські війська з острова Фльорида, що лежить в Соломонськім архіпелягу — проте їм це не вдалось. Зо скупих воєнних комунікатів виходить, що американські збройні сили відносять успіхи. Про ті успіхи ствердив також премієр Австралії, Джан Куртин. Внаслідок розгару цеї важної битви, воєнна команда не подає тепер про це подробиць.

АМЕРИКАНСЬКИЙ НАЇЗД НА КІСКУ

ВАШИНҐТОН. — Департамент фльоти подав до прилюдного відома, що сильні американські повітряні відділи заатакували японські бази на острові Кіска, котрий лежить в Алевтськім архіпелягу. Американські кораблі підплили під японські бази і відкрили по них вогонь. Японські сили були там так заскочені, що в першій хвилині вони думали, що це тріскають бомби, скидувані американськими літаками. Вслід за тим японські протилетунські гармати відкрили на осліп вогонь, стріляючи в порожне повітря. Щойно по якімсь часі вони зорієнтувались, звідки падають стріли. Дотепер американські кораблі тяжко ушкодили два японські транспортові кораблі, що стояли в пристані.

ЖОНАТІ ЛІКАРІ ПІДУТЬ ДО ВІЙСЬКА

НЮ ЙОРК. — Голова нюйорського поборового бюра, полк. Дермот, через радіо заявив, що в збройних силах є великий брак лікарів ітому всі ті лікарі, котрі є жонаті і мають число 3А, хай готуються в найближчих кількох місяцях йти до армії. Вони дістануть там старшинський ступінь, з відповідною платнею, котра може бути обернена на удержання їх родин.

СТВОРЕННЯ КОМІСІЇ ВИНАХОДІВ

ВАШИНҐТОН. — В Раді Воєнної Продукції створено нову комісію, зложену з військових інжинірів і винахідників, завданням якої буде провірювати всі нові винаходи в ділянці зброї, як теж уліпшувати ту зброю, котра вже існує. Та комісія буде тісно співпрацювати з відповідними комісіями в інших союзних краях.

Росія Видержить Німецькі Наступи, Запевняє Адмирал Стендлі

МОСКВА. — Адмирал Вилійем Г. Стенлі, американський амбасадор, мав розмову з совєтським комісарем заграничних справ Молотовом, підчас якої поінформував його, що щойно прибувший висланник з Злучених Держав, ґен. Фалет Бредлі, привіз специяльного листа від президента Рузвелта до Сталіна. Очевидно, що була теж розмова і про положення на фронті. З цеї розмови амбасадор набрав враження, що якщо Росія втратить Північний Кавказ, то вона вдержить в безконечність фронт над Волгою, а якби і тут не вдалося, то в Уралі. У всякому разі, казав адмирал Стендлі, нема найменшого сумніву щодо цього, що Росія не піддасться і буде далі продовжати боротьбу. Він теж сказав, що нарід в Росії розчарований, що не отворено досі другого фронту в Европі, але додав, що це не сталося тому, що Обєднані Держави потерпіли великі втрати в кораблях.

НІМЕЦЬКІ ВІЙСЬКА ВДИРАЮТЬСЯ ЩОРАЗ ГЛИБШЕ В КАВКАЗ

МОСКВА. — З воєнних операцій на полудні виходить, що хоч німці заняли Майкопські нафтові поля, то видно, що не надіються великої з них користи, бо прямують цілою силою в напрямі більших нафтових джерел. Мабуть Тифліс є у них тепер в черговім пляні. А можливо, що хочуть чимскорше дістатись до границь Ірану і Іраку, щоб там перервати цілковито звязки Британії й Злучених Держав з СССР.

НАД ДОНОМ І КУБАНЮ РІШАЄТЬСЯ ДОЛЯ ВСІЄЇ РОСІЇ

МОСКВА. — Асошіейтед Прес подає, що урядові заклики, статті в армейських ґазетах, як і заклики комуністичної партії є того роду, що „судьба цілої Росії рішається в боях над ріками Доном і Кубаню". Тому закликається весь нарід „заставити дорогу німецьким полчищам". В офіційнім органі „Ізвестія" читаємо, що „небезпека, що висить над нашим краєм, збільшилась", бо ворог, не зважаючи на величезні втрати, далі вдирається в глиб краю. Тому, пишеться далі, „в імя незалежности батьківщини і свободи власної і своїх дітей стримайте і проженіть ворога".

ПРОДУКЦІЯ ОСЯГНУЛА ВЕРШКА

ЛОНДОН. — Таке тепер стверджують в Анґлії з тим, що й справа постачання зістала наладнана в такий самий задовільний спосіб.

НА ГРОБІ ВАШИНҐТОНА В МАВНТ ВЕРНОН, ВІРДЖІНІЯ. — Зліва бачимо нідерляндську королеву Вильгельміну, що поїхала в товаристві през. Рузвелта і його адютанта до Мавнт Вернон, щоб там зложити вінець на гробі Вашинґтона.

НЕСПОКОЇ В ІНДІЇ ЗРОСТАЮТЬ ДО ТОЇ МІРИ, ЩО ВІЗВАНО ДО ПОМОЧІ ВІЙСЬКО

БОМБАЙ. — Нема ніякого поліпшення в цілій Індії, бо всюди зростають саботажі. Супроти цього, що поліція не могла собі в деяких містах дати ради з ворохобниками, треба було покликати до помочі військо. Найгірше мається справа в Бомбаю, де є найбільше стрілянини. За три дні ранено тут 340 осіб, а арештовано понад 300. Тяжко сказати, скільки є вбитих. Американські кореспонденти нараховують 35 осіб. Це відноситься до всіх міст, звідки надходять звідомлення. Страйки поширились вже і на воєнну промисловість. Ворохобники рекрутуються, як подають, головно з середньої й найбіднішої кляси.

КИТАЙ ВІРИТЬ, ЩО ІНДІЯ ВСПОКОЇТЬСЯ.

ЧУНҐКІНҐ. — Представник китайського демократичного уряду, д-р Т. Ф. Тсіянґ, заявив, що Китай є надалі щирим союзником Британії, але теж і приятелем Індії. Тому, якщоб тільки трапилась нагода, Китай радо віддав би свої услуги на те, щоб довести Британію до згоди з ґіндуськими провідниками. Тсіянґ вірить, що до згоди прийде. Це вправді, казав він, домашня британська проблєма, але вона важна, бо від її розвязки залежить будучий порядок світа. Очевидно, що й Китай терпить на непорядках в Індії, бо через них наступила перерва в воєнних доставах до Китаю. Далі Тсіянґ заявив, що „націоналізм є психольоґічним феноменом", якого „не можна здусити гарматами і вязницями".

КИТАЙСЬКА ПРЕСА В ОБОРОНІ ІНДІЇ Й ҐАНДІЯ.

ЧУНҐКІНҐ. — Китайська демократична преса попирає одноголосно націоналістичні індійські домагання, як це подає Асошіейтед Прес. Вона апелює в передовицях до Британії, щоб полагодила конфлікт в Індії в мирний спосіб. Вона пише, що домагання індійців відповідають вповні тому, що проголошено в Атлантійськім Чартері. Деякі ґазети ще підкреслюють, що тепер Японія готова змінити свої пляни і не напасти на Сибір, як це було в її пляні, а на Індію. Супроти цього, пишеться далі, треба Британії „контролювати свої почування, а держатись політичного розуму" і так розвязувати проблєму Індії. Знову офіційний часопис пише ще, що арешт Ґандія й його прихильників не розвязує проблєми, бо „бажання дістати незалежність є бажанням всього індійського народу, а тому арештування кількох членів Всеіндійського Конґресу та вжиття сили не помагає розвязці проблєми, а тільки її ускладнює".

ЯПОНІЯ КОРИСТАЄ З НАПРУЖЕННЯ В ІНДІЇ.

ЧУНҐКІЯНҐ. — Китайські воєнні знавці стверджують, що Японія вислала свіжі дивізії через Бурму і Тайленд в сторону границь Індії.

В НАЦІСТІВ ЦЕ „ТРЕТІЙ ФРОНТ".

БЕРН (Швайцарія). — Як можна було сподіватись, націстівська пропаґанда пильно слідкує за подіями в Індії й використовує їх для своїх цілей, називаючи заворушення в Індії глумливо „третім фронтом". Також вживає ґіндуського націоналіста для радіових промов в ґіндуській мові, в яких цей націоналіст взиває індійців не звертати уваги на жертви і терпіння і не іти на ніяку згоду з Британією.

НАЦІЗМ ЗМАГАЄ ДО ЗНИЩЕННЯ ХРИСТІЯНСТВА.

ЛОНДОН. — Міжаліянтський Інформаційний Комітет видав брошуру про релігійні відносини в краях під націстівською окупацією. В ній кажеться, що націстівська влада іде свідомо й пляново до того, щоб християнство цілковито знищити. Але в кожному краю поступає він щодо цього інакше. Найгірше має бути з церквою в Польщі, де мало згинути в тюрмах і концентраційних таборах 800 польських священиків, а яких 3,000 має бути по тюрмах. Також позамикано величезне число костелів. Подібне діється теж і в Чехії.

„ОДНОГО ЗА ТРЬОХ" — ЦЕ „БИЗНЕС" ФРАНЦІЇ З НІМЕЧЧИНОЮ.

ВІШІ. — Пієр Ляваль, що держить у своїх руках владу над Францією, що не є окупована, але всеодно є під приказами Гітлера, витав 1,000 французьких полонених, що прибули з Німеччини. В тому самому часі відїхало до Німеччини з Франції 1,000 фахових робітників. Це була „обміна". Ляваль „потішив" французів, що можуть дістати 50,000 полонених, якщо вишлють до Німеччини 150,000 фахівців. З цього виходить, що подавляюча частина французьких полонених не видістанеться з полону скорше ніж по скінченню війни. В Німеччині має бути ще півтора міліона французьких полонених. Ляваль до цього додає, що як Франція заключила перемиря, то було два міліони полонених. Значить, що Німеччина, а властиво Ляваль, ніби „звільнили" вже „сотні тисяч".

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ПОНАД СОРОК ТИСЯЧ ЧЛЕНІВ В У. Н. СОЮЗІ!

Гей, якби так з гробу встали старі піоніри американсько-українського життя в Америці й поглянули тепер на наш У. Н. Союз, якби то вони зраділи, вичитавши в звіті за липень, що наша орґанізація мала в тому місяці 40,064 членів, а майно її перейшло шість і пів міліона долярів! Бо легко ті числа написати, а зате таки не можливо списати всю ту мозольну працю і посвяту, що зложилась на те, щоб створити таку могутню орґанізацію. Особливо, коли зважиться, що почалось її будувати з людей, що до орґанізації не звикли, що ґазет ні книжок не читали, бо здебільша й читати не вміли...

Одно є дуже замітне, коли іде про історію У. Н. Союзу, включно з найновішими часами. Коли нераз тяжко приходилось через наше власне недоцінювання вдержувати наших людей при У. Н. Союзі, чи приєднувати до нього нових членів, то знаходились завжди такі, що У. Н. Союзом не легковажили, а докладали усіх можливих сил, усеї злоби й усього фальшу, щоб тій орґанізації зашкодити, щоб її знищити, або хоч її зріст припинити. Щодо цього не було в ворогів У. Н. Союзу ніякого стриму. Між тими ворогами були і є ті, що відомі як вороги всього, що має українське імя і змагає допомогти українському народови в Европі добитися волі. Але бували і є між тими ворогами і „свої люди", себто з українського роду, але не-американського духа, що не знали і тепер не знають стриму в своїх амбіціях і злобі й стараються завдавати У. Н. Союзови удари, хоч знають, що це удари в цілість нашого народнього життя в Америці, в престіж цілого нашого громадянства. Та, як бачимо, не зважаючи на те все, У. Н. Союз від довгих років поволі, але постійно й твердо іде вперед, бо попри всі наші недомагання, таки є, ще в нас захований інстинкт, що запрягає нас іти до добра, світла й такої орґанізації, що це несе. Є таки ще в нас інстинкт, що відчуває, де є дійсна добра наша орґанізація, і де твориться справжня наша сила, оперта на солідній і чесній праці.

Так, У. Н. Союз це справжня наша гордість. Це той грубий мур, збудований нашими власними духовими і матеріяльними силами, нашим потом і нашою ідеєю, який охороняє кожного, що був і є вірним цьому, що є обняте статутами нашої орґанізації й її традицією. А тільки до доброго накликав У. Н. Союз. Вірний американській землі й її ідеалам, заложений у свято Батька цього Краю, розбудовував він постійно американсько-українську армію для матеріяльного забезпечення своїх членів і їхніх родин, для братерства і вияву любови і пошани до тої свободи, яку тут маємо. Але з тим, що ми бажалиб, щоб таке саме було можливе теж і на тих українських землях, з яких вийшов наш рід.

Таким є наш У. Н. Союз, і такими є ті всі, що його слухають. Коби тільки було ще більше таких, що за ним ідуть, а тоді булоб краще наше життя в Америці й кращу оборону моглиб ми дати й українському імені, що тої оборони потребує ще далі теж і тут в Америці.

Великі та Дрібні Справи

Бо пора це великая есть...

Події того року та наступного вирішать напевно долю народів, а може й цілого людства на довгі десятки а то й сотні літ. Відноситься це не тільки до нашої країни, Злучених Держав Америки, але теж до усіх сливе народів земного кльобу, бо змагання поміж народами огорнуло дослівно вже цілий світ. Ті два роки вирішать хто має бути на десятки, а то й сотні літ, рабом, а хто вільним чоловіком. Отже так є, що можна сказати словами Івана Франка, що „пора це великая есть...", та що за кожний крок народи, ба й поодинокі люди, мусять здати перед своїм сумлінням та перед справедливим судом історії отвіт за це, чи цю пору використали якнайкраще та запевнили собі та наступним поколінням волю, чи себелюбством, дріб ними амбіціями, глупотою та задиркуватістю прогавили той час і нішо не зробили, або може ще й шкоду заподіяли.

Льояльність американського горожанина та зов українського роду.

Українсько - американська преса пише для своїх земляків себто для американців українського роду. Ось тому є її обовязком будити сумління своїх читачів у ті історичні дні та кликати до солідарности та відповідальности за поступки супроти прибраної Батьківщини, якої вони є горожанами. Не треба широко розводитися над тими обовязками, бож вони кожному горожанинови добре відомі.

Перший і найшляхотніший — це данина крови на полі бою. Десятки українців американського роду її вже заплатили з честю для себе та для того народу, з якого походять, а тисячі ще її заплатять з такою самою честю, бож походять з українського народу, а „козацька нація", як той нарід звали загально у 18-му столітті, все славилась готовістю до геройської посвяти в обороні свободи. Тими американсько-українськими вірлами український нарід все буде гордитися.

Тисячі українських людей платить ретельно податок поту серед важкої праці в оборонім промислі чи на фармах як кормителі країни. Напевно члени американсько-української збірноти належать до найбільше вбогих шарів американсвкого громадянства, одначе, як бачимо, на кожний зазив відзиваються охотно та жертвують максімум гроша, відповідно до своїх матеріяльних спроможностей.

Одначе сила Америки у тім всесвітнім змаганні лежить не тільки у її величанській індустрії, не тільки у матеріяльних засобах та в численнім людськім матеріялі. Її сила є також у тих великих ідеях, що їх несе Америка для цілого людства — в ідеалах правдивої волі для всіх народів. Ті ідеали зясовували вже кілька разів представники Америки, а в останнім часі зробив це ще й сивоволосий секретар стейту, Кордел Гол. Це той найпотужніший моральний арсенал, перед яким не встоїться ніяке насильство, ніякі тенки та літаки, хочби навіть хвилево тут то там переможні.

Євангелія свободи для народів виплива є вже із самої істоти американського духа. Вона окреслена прекрасно у славутній Декларації Незалежности Американських Стейтів з 1776 року.

„Вважаємо це за очевидну правду, — читаємо там — що усі люди сотворені як рівні, та що Сотворитель наділив їх певними та ніколи непередавненими правами — між якими є передовсім права на життя, Свобода та прямування до Щастя. Щоби їх берегти заведено між людьми Державну Владу, яка походить тільки від згоди горожан. Колиб державна влада, якої вона не булаб форми, нищила ті природні права. Народ має повне право змінити, а то й стерти з лиця землі таку владу та установити нову Державну Владу, оперту на правах Свободи та зорганізувати силу, яка найкраще моглаб забезпечити їм Безпеченство та Щастя".

І тут саме відкривається перед американськими горожанами українського роду широке та вдячне поле до роботи, бо працюючи для потуги Америки, можуть заспокоювати теж і сентимент до давної батьківщини України, відповідати на зов свого українського походження.

„Всі народи мають співпрацювати над заведенням кращого ладу серед людства".

Оце одна із глибоких думок, висказаних в останній промові секретаря стейту Кордела Гола. Як кожний горожанин Америки має обовязок боротися на полі бою з пожертвуванням, так само й має він докладати усіх старань, щоб і моральний арсенал Америки, як носія волі усім поневоленим світа, був кріпкий та нездобутий. На тому полі співпраця американців українського роду буде особливо легка, бо український нарід в Европі ніколи в історії не посягав і нині не думає посягати по якийнебудь клаптик чужої землі. Він не бажає панувати над іншими, а тільки одного бажає: — установити свою рідну українську ніким ненакинену владу на рідній землі.

Український нарід як нікотрий в світі соціяльно вирівнаний, тому ніхто з українських людей не побоюється соціяльних реформ, що по війні стануть конечними. Немає серед українців капіталістів, ні поміщиків, немає економічних експльоататорів свого чи чужого народу. Україна не покликується на ніякі історичні права, на давні спорохнявілі пережитки. Значить, що домагатися незалежности для такого народу, це на сто відсотків працювати згідно з ідеалами американця, бо це боротьба з насильством та диктатурами.

Великі та дрібні справи американців українського роду.

Не треба хіба й додавати до сказаного вище, що перед американцями українського роду стоїть перше і начальне завдання — помогти американській батьківщині віднести перемогу над ворогами Америки; це перша інайважніша справа для американсько-української збірноти. Колиж іде про справу українського народу в Европі, то є її обовязком помогти українському народови в дусі американських ідеалів добути волю і мати таку владу, якої хоче сам український нарід. Натомісць американські українці, як горожани Злучених Держав, не мають леґальної підстави мішатися в внутрішні справи другого краю, себто в справи української нації в Европі; це справа мешканців української землі. Очевидно, що ми тут можемо працювати втому напрямі, щоб в Україні був, наприклад, демократичний лад. Зате є до певної міри смішним, колиб американські горожани, хочби українського роду, хотіли авторитетно говорити, яка це має бути Україна — соціялістична чи капіталістична, монархістична чи республиканська. А таке тут бувало. Спір про такі справи навіть поміж европейськими українцями виглядав би на таке, що хтось свариться, як має бути прикрашена хата, яку ще не збудували. А вже подвійно нерозумним є, коли такими речами займаються горожане чужої держави, які з природи річи й не мають мати впливу на їх таку чи другу розвязку. Спір про такі справи тут не потрібний та небажаний ні для добра Америки, ні для України.

Та щодо одного можна бути певним: український нарід таки не вибере тоталітарного ладу ніякого кольору. Його недавні та теперішні переживання, руйновання та хижа експльоатація української землі чужинцями зробили з України зі землі текучої медом та молоком одну руїну. Отже український нарід знає з досвіду, що варта панування тоталітарних режімів. Та якби не було, не ми тут це вирішимо, а український нарід на українських землях.

Підносимо ось ці ясні справи на те, бо вони деким забуваються навіть ще й тепер, коли треба нам думати про що інше, далеко важніше, бож прецінь сама наша держава, Америка, бореться нині за своє існування, бож цілий світ в огні, а Україна в руїні. Чи в таких часах будемо спорити за дрібниці? За поодинокі фрази? За поодиноких діячів, що вже померли? Чи будемо шукати між живими навіть у таких часах неіснуючих противників і боротись з вітряками як Дон Кіхот з Ля Манчі?

Літописець.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

На Харчевім Фронті

Президент Рузвелт недавно заявив, що не годиться з думкою, котра каже виробляти штучну ґуму з зерна. В конґресових колах від довшого часу велась позакулісова боротьба над питанням, чи виробляти штучну ґуму з алкоголю, витвореного з зерна, чи може краще витворяти ту ґуму з вугля, відпадків нафтової ропи, евентуально з ростин, котрі мають в собі певну частину липкого соку, подібного до природної ґуми. Фармерський бльок в конґресі натискав, щоб ґуму виробляти з зернового алкоголю. Той бльок виходив з заложення, що коли в Америці на широку скалю зачнуть виробляти ґуму з зерна, тоді фармерські продукти підуть високо вгору.

Той бльок в один час навіть здобув перевагу і здавалось, що уряд рішиться на будову величезних фабрик, що будуть штучну ґуму витворювати з зернового алкоголю. Але президент запротестував проти цього і подав причини. Він сказав, що харчеві зерна занадто цінні, щоб їх витрачати на штучну ґуму, зокрема тоді, коли ту штучну ґуму можна витворяти з інших продуктів. Харчі, говорив президент, внаслідок війни і браку робучих рук, будуть вичерпуватись. А тих харчів потрібно не лише для Америки. Їх потрібно також для десятків міліонів інших людей, що боряться поруч Америки. Тому не можна започатковувати величезної індустрії штучної ґуми, опертої на споживанні зерна.

Секретар хліборобства, Клод Вікард, в недільнім числі „Н. Й. Таймсу", 9. липня ц. р. подає начерк харчевого фронту в Америці, і в світі. Він закликає фармерів, щоб збільшали продукцію харчів, бо харчі це дуже важка амуніція в змаганні народів. Тих харчів треба багато для вивозу. 40 до 50% корабельного вантажу забирають харчі, хоч цей вантаж в нинішні часи дуже цінний. Колиб не факт, що харчі відграють таку важну ролю в війні, ніхто не витрачав би стільки того ціного вантажу на перевіз харчів.

Знавці на світовім харчевім фронті накреслять цілу стратеґію, подібну до тої, що її накресляють ґенерали і адмірали, командуючі збройними силами. В тій стратеґії харчеві „ґенерали" беруть під увагу територію, котра може видавати з себе ріжні харчі, населення, що живе на тій території, кліматичні відносини, комунікацію з тими територіями і т. п. Найважнішим фронтом, котрий нині Америка мусить засобляти не лише зброєю, але й харчами, є Англія. Кораблі везуть туди багато харчів. Але водночас їде туди з Америки багато тракторів і інших рільничих машин, а також багато навозу, щоб на місци випродуковувати харчі та в той спосіб опісля щадити на перевозі. Підчас війни Анґлія збільшила свою посівну площу на пять міліонів акрів. Ці акри можуть дати біля двох міліонів метричних тон зерна. Щоб те зерно привести до Анґлії треба булоб двісті кораблів по 10,000 тон кожний.

Багато рільничих машин, і штучного навозу, йде нині також в інші частини світу, зокрема на Близький Схід, де знаходяться сотки тисяч, чи навіть міліони, вояків Обеднаних Народів. Замісць вести туди готове їдоме зерно, Америка висилає туди певну скількість машин, погною і посівного зерна, котре опісля дає далеко більше плодів, ніж би можна їх було перевести в тих самих кораблях для безпосереднього споживання армії. Щоб заощадити на корабельнім тонажі ті харчеві ґенерали обраховують кожну милю транспорту і стараються заощадити все, що дасться заощадити. Багато кораблів з харчами, замісць їхати з Полудневої Америки наперед до Злучених Держав, їдуть впрост до Европи, Африки, Азії чи Австралії.

Вкупі зо щадженням на транспорті, відбуваться щадження на тонажі. Харчі, як мясо, яйця, свіжі ярини, мають в собі величезну скількість води. Це велика витрата перевозити ту воду з місця на місце, коли тонаж на кораблях такий дорогий. Американські й анґлійські знавці взялись за розвязку цеї справи і придумали способи, як осушувати ріжні продукти, не позбавляючи їх їхньої споживної вартости. Перш усього придумано спосіб осушування яєць. Тепер яйця пересилають до Европи в спорошкованій формі. Тузін осушених яєць забирає не більше, як два квадратові цалі. Порошкування молока було вже відоме і пристосуване давніше. В останніх часах на масову скалю в Америці почали засушувати мясо. Велику скількість такого мяса вже доставлено Анґлії. Анґлійці, як всі інші люди, мали з початку опередження до того роду мяса. Тому продавано його наперед в зготованій формі по ресторанах, але заборонено було рестораторам говорити людям, з чого зроблені потрави. Те мясо готовано головно в сіканій формі. Поживність його була та сама, що поживність свіжого мяса, хоч смак був дещо відмінний.

Війна, а вслід за нею дещо змінена техніка приготування харчів, заставить американських фармерів змінити дещо свої методи, а також широкий американський загал мусітиме дещо змінити свою дієту, говорив секретар Викард. Перш усього фармері мусітимуть приноровлюватись до обста-

(Докінчення на стороні 3-тій)

СЕРГІЙ ЄФРЕМОВ.

ХОЛЄРА

(4)

— В Тарасівку? — перепитав пан Щербинський. — А Маруся — нічогенька собі дівчинка, пухкенька, — додав він зненацька.

Іван Микитович спалахнув: розмова діткнулась дуже делікатної струни в його серці.

— І тут ви не обійдетеся без своїх вигадок!... Ну, що таке Маруся? Вже й почав чортибатька зна що плескати!

— Та яж нічого... Кажу тільки, що Маруся — нічогенька дівчина! — тоном неповинного ягняти виправдувався пан Щербинський. — А що, хіба ньому неправда? Ну-ну, не сердьмось, більш не буду, Бог із вами! А самокатку беріть. Та тільки чи доїдете ви? Виж, здається, не дуже то добре тямите, як цим сталевим конем орудувати?... Чого доброго й до Марусі... Тьху, що це я?... До Тарасівки не доїдете!...

— То вже не ваш клопіт... Не бійтесь, не поносить. То деж він у вас?

— Та отам у сінях стоїть... Стійте, кудиж ви?... Ганна нам зараз яєшні засмажить такої, що й пальці оближете.

— Ні, спасибі! Ніколи...

Іван Микитович попрощався і сівши верхи на сталевого коня поїхав до дому.

III.

Була четверта година. Сонце вже звернуло з півдня і величезний гарячий круг його по трохи далі й далі посувався до заходу, хоч спека ще не стухала. Тіні від дерев та будинків ставали усе довшими, простягались по всім усюдам, немов якийсь велетень порозпускав свої парости по всьому світі. Скрізь тихо; навіть листом не ворухне дерево, не подасть голосу пташка, — все ніби поховалося від спеки і завмерло по затишних куточках у холодку. Тільки люди, — ці царі природи, — мусіли працювати, обливаючись потом, та й їм усе ближче й ближче стає до спочинку...

Іван Микитович вийшов на ґанок, де він в ранці поставив позиченого у пана Щербинського сталевого коня. Хтоб тепер глянув на нього, той ледви чи пізнав би в цій прибраній, блискучій фіґурі того самого Івана Микитовича, що трясся на драбиняку на поле та отикав копи годин кілька по ряду. Вузенькі довгі шаравари міцно обтягували його ногу, виявляючи наче виточену, гарну литку; літній піджак білого кольору ловко лежав на його молодечому, стрункому стані; випрасований комірчик та краватка бузкового кольору припадали гарно до невеличких темних вусиків Івана Микитовича, франтовито відкручених догори, неначе криві, турецькі шаблі; на голові білий, соломяний бриль, певна річ, не селянського виробу. Словом, Іван Микитович убрався в свій найкращий убір; убрався так, як убирався він у семінарії тільки тоді, коли виходив на прохід із панночками... Вся його постать виглядала надзвичайно велично, по празниковому, хоч видко було, що йому трохи незручно, ніяково в цій тісній, вузькій одежі, що вона його муляє та заважає його рухам.

Трохи бентежило та клопотало його ще й те, що дорогою він мусить їхати в пилу та куряві і його показне убрання мусить припасти не дуже приємним, сірим нальотом. Та щож маєш робити! Не їхатиж йому до господи, де є панночка, — та ще й улюблена панночка до того, — якимсь шмаровозом, у старому вбранні. Що не кажіть собі всякі там недомовні ліберали, а одежа перш за все кидається в вічі; по одежі зустрічають, мовляв...

За Іваном Микитовичем вийшла на ґанок геть уся родина: матушка, дочки й сини, великі й недорослі; навіть о. Микита покинув своє пообідне ліжко, — всім бо цікаво було, як їх „Ваньо" їхатиме тією чудною двохколіскою. Іван Микитович церемонно уклонився на всі боки, знявши бриля; потім звів повагом вельосипеда по крутих східцях із ґанку, сів на нього і окружлявши раз кругом двора, виїхав за ворота, полискуючи на сонці тоненькими як голки блискучими, сталевими шпицями.

— Тиб, Ваню, обкрився чим, а то чисто запилиш та попсуєш на собі одежу! — тукнула ще раз на здогін матушка, закриваючи від сонця очи долонею.

Іван Микитович тільки обернувся і махнув рукою, немов кажучи, що він усе зробив, що треба було, а далі й зовсім зник із очей на поворотці.

— Ка-зна що вигадав! — мовив о. Микита. — Сидів би краще дома та батькови помагав. Он клопоту стільки з сією возовицею, що аж голова тобі мала, а він ще по гостях вигадав їздити.

— Так жеж нудно йому дома сидіти! Він щеж молодий, — що він тут побачить, а там усе таки на чужих людях веселіше. І панночка там є, — а йому вже час і про це дбати. Тільки чудно трохи, що на цій самокатці, — цього ще з роду з віку не було в нашому „званії", — додала консервативна матушка.

— От здивує тарасівських! Так несподівано, та ще й на вельосипеді, — похопилась сказати і своє слово сестра Івана Микитовича — Людя.

— Може й раді не дуже то будуть, — не такий тепер час, щоб гостей приймати, — позіхаючи мовив о. Микита. — Піду я та ляжу трохи спочити. А як привезе Матвій жито, то побудьте хто на току, поки скидає...

Всі порозходились із ґанку. А Іван Микитович уже виїхав за царину і полетів прудко вузенькою дорогою, що вилася гадюкою поміж селами, то спускаючись у невеличкі долинки, то знов підіймаючись на невисокі горбки. Він щиро працював ногами, а на серці у нього було якось тихо, спокійно, радісно. Він чув неначе, що незабаром має з ним трапитися щось надзвичайне, що вернеться до дому він не таким, яким вибрався... Скоро він заплющував очи, зараз перед нього вставала гарна, вродлива дівчина Маруся і від однієї думки, що сьогодні він її побачить, стискатиме її руку в своїй руці, — якось млосно ставало Іванови Микитовичу... Нічого не помічаючи, ні на що не зважаючи, біг він шляхом, минув одно село, минув друге, а там через одно та й Тарасівка. Він думав про те, як то здивуються всі в Тарасівці, коли його побачать; як захвилюється Маруся, як стане причепурятися і коли він згадав, що чинитиме вона це задля нього, то вдоволено усміхнувся... Добре й те, що там і товариш із семінарських ще часів є, — нікому не здаватиметься чудним, що він приїхав такої незвичайної години...

(Дальше буде).

ЗА СПІЛЬНУ КОМАНДУ.

ЛОНДОН.—Китайський військовий аташе заявив, що інтерес Обеднаних Держав вимагає, щоби була встановлена одна спільна начальна команда.

Домашній Фронт

Американський уряд щойно видав книжечку під заголовком „Готуй Перемогу в Себе Дома". Накреслений в тій книжечці плян про те, як кожна родина може причинитись до перемоги, має шість точок, що подають ось такі поради: 1) Менше видавати й більше щадити; 2) більше виробляти й мати більше; 3) не марнувати нічого й уважати, щоб усього вистачило надовше; 4) купувати обережно й не переплачувати; 5) не марнувати часу й використати кожну годину; 6) забезпечити родинне життя і помагати оберігати країну.

Американці щадять гроші. Пересічна американська міська родина, не зважаючи на війну, не витрачає легкодушно грошей, тому, що нема на що їх витрачати. За те збільшились заощадження, у военних бондах і податках, які поможуть нам всім після війни, коли прийдеться будувати нове життя. Згідно з підрахунком департаменту праці заощадження мешканців міст були в 1942-му році на 70 відсотків більші ніж минулого року.

Ті заощадження важні з трьох причин. Вони тепер спинюють зріст дороженечі, перемінені в щадничі бонди й марки помагають нам вести війну, а після війни поможуть власникам пристосуватись до нових повоєнних обставин.

Червоний Хрест потребує 50,000 жертводавців крови тижнево, щоб виповнити свою квоту за найближчих 12 місяців. Управи армії і фльоти зажадали 2,500,000 пайнтів крови. Осередкам Червоного Хреста, що збирають кров, доручено збільшити призначені на них квоти. Відкриється нові збіркові осередки. Нова вимога крови є на 1,600,000 пайнтів вища від тої кількости, якої вимагано минулого фіскального року і до неї не враховується 461,493 пайнти крови, зібрані Червоним Хрестом після 30-го червня.

Голова Военної Комісії Робочої Сили, Пол МекНат звернув увагу на недостачу вчителів фізики й математики. Він завізвав учителів і кандидатів на вчителів тих предметів, щоб вони записувались на вільні від оплати курси, які влаштовано при 200 каледжах і університетах, згідно з програмою Освітного Бюра Злучених Держав. З цього приводу МекНат заявив, що „фізика й математика необхідні для виробльовання плянів і для доцільного використання високо технічного знаряддя модерної війни. Нам треба більше вчителів, які моглиб вчити більше студентів, і то не лиш зараз, але й на дальшу мету".

Дивізія Споживачів при Бюрі Адміністрації Цін дає пораду родинам, щоб вони купували більше птичого мяса, риби й інших харчів, багатих у протеїни підчас тимчасової недостачі телятини і волового та вепрового мяса.

Мясо, дріб і риба мають однакову харчеву вартість і господині, згідно з порадою Дивізії Споживачів, повинні купувати більше курятини, особливо придатної для жарення й смаження, якої тепер саме є подостатком. Харчеві знавці згаданої Дивізії кажуть, що сир, сушена фасоля, горох і сочевиця не коштують багато, а мають багато протеїн. З них можна приготовляти всілякі смачні головні страви.

Набережна Сторожа старається зорганізувати верхівців, що живуть вздовж берегів Атлантійського океану і Мексиканського заливу, у стежні відділи для патролювання побережжа. Добровольців зарахують до тимчасової резерви, вишколять у виконуванні стежних і боєвих завдань, та засмотрять у зброю і однострої. Власники коней, які самі не можуть поступити на сторожеву службу, можуть віддати своїх коней, сідла й упряж в розпорядження уряду, а цей вже постарається про досвідчених верхівців. Заінтересовані в набережних стежах мужчини можуть звертатись по ближчі інформації до старшини Набережної Сторожі у своїй окрузі.

Секретар Хліборобства, Клод Вікард, видав заклик до громадянства, щоб помагати кампанії за охороною лісів від пожеж. Треба уважати, чи хто не пробує підпалити ліса, та обходитись дуже обережно з сірниками, папіросками, сигарами й люльками, та взагалі з огнем в якомунебудь виді. Кличем кампанії є „Необережно кинені сірники помагають Осі". К. Вікард сказав: „Охорона наших лісів від пожеж означає допомогу виграти війну, та виграти мир після війни".

На протязі першого тижня в жовтні біля 900 жінок зголоситься до Смит Каледж в Нортгемптон, Масс., для вишколу на старшин і на кандидатов на старшин у Жіночій Резерві Фльоти Злучених Держав. Вони мусять мати такі кваліфікації: 1) скінчений принаний університет або каледж зі ступнем бакаляра („бакалорейт дегрі"), або замісць того ступня два роки праці при такому університеті або каледжі, яка нормально булаб їм зарахована для одержання такого ступня; 2) не менше як два роки професійного або бизнесового досвіду „в таких ділянках, які їм придадуться для виконування адміністраційної і технічної праці у фльотній службі", і що найменше два роки математики у гай-скул або в каледжі; 3) мусять бути горожанами Злучених Держав; не сміють мати менше як 21 або більше як 50 літ в час, коли їх приймуть на службу; мусять відповідати установленим вимогам щодо здоровля і здібностей; не сміють мати дітей нижче 18 років; і мусять мати добре імя у своїй громаді.

Листи до вояків і моряків на Гавайських островах і на південно-західному Тихому океані краще посилати звичайною, а не летунською поштою, за виїмком надзвичайної потреби. Департамент війни повідомляє, що кількість пошти до тих островів така велика, що лише невелику частину частину можна перевезти літаками, а решту все одно висилається пароплавами.

Американський Червоний Хрест шукає робітників для праці у звязку з керівництвом і завідуванням персоналом, занятим безпосередно при ріжних видах военної діяльности. Мужчини можуть заняти становища відділових директорів і помішників директорів в ділянці особистих і суспільних допомогових справ, та помішників директорів у розривковій ділянці поза межами континентальних Злучених Держас. Вони не сміють мати менше як 30 а більше як 50 років. Мужчин, обовязаних до військової служби не будеться брати під увагу, хіба що вони мають родини на утриманні, або мають право бути звільненими від війська з інших причин.

Жінки можуть найти працю головно у звязку зі службою при війську, в урядових шпиталях, як у Злучених Державах, так і за границею. Приймається жінок у віці від 25 до 45 літ і в доброму здоровлі.

Хто хотів би вступити на якунебудь вище згадану службу, нехай звернеться на адресу: Personnel Service, National Headquarters American Red Cross, Washington, D. C.

Пересічний американець має у щоденному житті багато нагод для того, щоб зберігати важні военні матеріяли. Найважнішою справою в тій ділянці є вживання домашнього автомобіля. Його повинні вживати тільки тоді, коли цього конче треба: до роботи, до школи, або до церкви. Поїздки для приємности, до недалекої крамниці, чи на картяну забаву не повинні мати місця в Америці у военнім часі.

ДАЛЬШІ КЛОПОТИ КВІЗЛІНГА З ЦЕРКВОЮ.

СТОКГОЛЬМ. — Наставлений націстівською владою премієр Відкун Квізлінг розвязав Тимчасову Церковну Раду за те, що Рада взивала не визнавати „нового порядку", що його хотілиб завести в Норвеській церкві. Рада заявила, що „Норвеська церква є державною церквою", але не тої держави, якої Квізлінг є премієром.

ПІДПИРАЙТЕ СВОЇХ БИЗНЕСМЕНІВ

З ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЖИТТЯ У. Н. СОЮЗУ

Дня 8. серпня ц. р. відбулися в Вилкс-Бері, Па., окружні збори 11-ти відділів У. Н. Союзу. Збори відкрив заступник головного предсідника п. Г. Герман. Промовляли головний предсідник п. М. Мурашко і організатор п. А. Маланчук. Вказуючи на прикладах про велику працю і заслуги головних і відділових урядників та членів У. Н. Союзу, котрі впродовж 48 років вірно дбали про розвій У. Н. Союзу в членах і майні, головний предсідник закликав усіх приявних до посилення організаційної праці в такий спосіб, щоб У. Н. Союз міг святкувати свій 50-літній ювилей з 50 тисячами членів. Організатор п. Маланчук вказав, теж на прикладах, ті користи і привілеї, які тепер У. Н. Союз дає своїм членам через свої модерні роди обезпечень, як для старших членів так і для дітей. У запитах всі приявні відділові урядники ставили запити в ріжних організаційних справах, а головний предсідник і організатор дали всім вдоволяючі відповіди.

Всі відділові урядники радо зобовязалися співпрацювати з організатором п. Маланчуком та дати йому всю можливу поміч для приєднання в Вилксберській окрузі якнайбільше нових членів.

Катерина Лукач, секр.

БИТВА З НІМЕЦЬКИМИ СУБМАРИНАМИ.

БОСТОН. — До Бостону вернув один американський моряк, Джан Татерсал, котрий був на однім американським конвою, що віз военні продукти до Мурманська. На той конвой, говорив Татерсал, налягло напало стадо німецьких субмарин й зо всіх боків почало їх обстрілювати. Американські военні кораблі почали з черги обстрілювати субмарини і декілька субмарин були рознесені на шматки. Але пішло на дно також декілька американських транспортових кораблів, серед них той, на котрім був Татерсал.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Дальші жертви на U. S. O. на руки Української Дивізії U.S.O. Великого Ню Йорку.

На руки касієра Української Дивізії U.S.O. зложили далі отсі організації й особи:

Тов. Вільна Україна, від. 200. У. Н. Союзу, Озон Парк, $80; Михайло Туранський $25; Українська Православна Громада при 14. вул. $25; Українська Католицька Громада, 160 Н. 5. Стр. у Брукліні, збірка $22.72; Анна Бодак, Бруклин, зібрала $15.50

По $10 зложили: А. Ґелетій, С. Ярема, Т. і М. Пасічник, Д. Кальба, У. Н. Дім у Брукліні та Тов. Богородчани.

По $5 зложили: Н. Ковбасцик, І. Потурний, Й. Мартинець, Б. Андров, О. Руди, Й. Дума, Г. Ковердович, Д. Галичин, Браття Гулей, Ю. Ярема, К. Боднів, І. Елков, В. Цільник, П. Бартків, Н. Сикоряк, І. Солтис, М. Мойсей, М. Пізнак, Ляшутевська, М. Александер, І. Юрич, М. Скробайло, І. Костів, В. Боєр, В. Пришляк, А. Сохоцька, Й. А. В. Різник, В. Шумний, І. Андрушко, Д. Кефор, М. Закалюк, С. Гамер, М. Мурашко, О. Ревюк, Л. Мишуга, С. Дронський, М. Василишин, А. Китинська, Родина Лішак, Н. Шкрибайло, В. Шумин, І. Андрушко, Д. Кесор, М. Закалюк, С. Гамер, В. Баєр, В. Пришляк, Відділ 43 С. У. А. з Whitestone, N. Y.

По $3 зложили: В. Баран, Р. Рибак, І. Калявський, Е. Ляхович, В. Винницький, Г. Кашинський, Стацишин, О. Катеренюк, А. Томашевська та П. Спех.

По $2 зложили: І. Тимців, Г. Й. Балас, А. Хархан, Е. Коніт, А. Монарський, П. Баран, О. Стасюк, І. Наконечна, А. Шеремета, І. Ярмола, І. Елков, Е. Біленький, М. Костів, Е. Костів, К. Хабан, С. Чосник, Е. Сенета, Б. Войтанівський, М. Козачик, Н. Близнак, Г. Макар, Г. Дишук, І. Козачок, М. Зірінг, М. Бродин, А. Баран, І. Гаврилко, П. Ікалович, Н. Шуст, Г. Орчук, К. Берків, М. Андрусів, П. Лупа, М. Катер, Гуменюк, Н. Кавчак, Г. Кавчак, І. Бобик, М. Бобик, М. Комар, К. Леончук, А. Похмурська, М. Голубко, І. Мельник, С. Мельник, П. Кузонт, А. Козак, К. Фронкевич, Т. Яремчук, П. Соколовський, М. Мохналь, Курило, О. Гречин, А. Микитович, А. Марущак, Ф. Редква, І. Ріц, І. Звареч, М. Турко, Варбарич, Піхурський, Дора Доріс, Ю. Поліщук, М. Сидор, Озимчак, В. Сломушинський, Д. Василюк, П. Гаврис, М. Савіцький, Ю. Драгун, І. Дмитрів, С. Качмарський, Ютковський, Е. Ревюк, О. Тернецький, А. Олексюк, М. Боднар, В. Садовнюк, Н. Рудницький, І. Мозгер, К. Кручовий, М. Скиба, Т. Озимчак, М. Сидор, Ю. Поліщук, Д. Дорош та М. Турко.

По $1 зложили: І. Бойчук, К. Боднар, С. Турчин, І. Чорній, А. Савіцька, К. Ошібська, І. І. Зарраело, Е. Андрус, Г. Маршін, А. Угар, А. Ващук, А. Хома, І. Гураль, І. Щигол, І. Мірус, П. Якимів, К. Каличук, М. Леберус, А. Гречук, Е. Букбуляк, М. Рибка, М. Романчук, А. Кіх, А. Кравчук, П. Конука, М. Малицький, Д. Шарк, К. Занко, М. Сидорко, В. Баланевич, Ф. Козак, А. Пагут, Т. Мудрик, А. Палазчук, Л. Чупа, В. Беркет, А. Фидаш, К. Литвин, Т. Сівавас, Т. Брекович, А. Брекович, А. Лис, Г. Квік, К. Гамборовський, М. Шептук, А. Чупа, К. Лебедь, М. Гріско, Т. Курчинська, А. Цибрівська, І. Вишинський, М. Пашків, Е. Марко, Е. Вознаковська, Г. Черник, Х. Ткач, І. Маллі, М. Кіш, М. Сукмановська, М. Волох, М. Тизник, М. Скальозо, М. Шарко, С. Пановек, К. Бойко, А. Ярна, Е. Карп, І. Кміта, Т. Анди, М. Блин, М. Боган, М. Матияш, М. Квік, М. Шеремета, М. Вішик, М. Ярш, Т. Гудина, М. Древняк, М. Косців, М. Базгацька, М. Бардяк, М. Хабараник, Мрс. Вивоцька, М. Глушко, М. Сорока, М. Гузо, М. Кузьма, І. Михалюк, М. Зазуля, М. Пітріна, А. Бодак, А. Коробило, М. Прихітка, М. Гавришко, К. Горко, К. Малицька, Й. Різник, В. Федорич, М. Петрович, І. Одинський, А. Тима, А. Берковський, А. Томашовський, Й. Кушір, І. Трескович, П. Доноський, Є. Голутяк, Н. Ривак, Д. Загаєвич, М. Федорів, В. Гарачей, А. Сивець, Т. Гарачей, Р. Гарачей, Л. Мороз, А. Самохвар, В. Кушнір, Д. Кравець, Т. Двнер, М. Кучма, Д. Гарачей, М. Вісьола, А. Мадей, Г. Ґураль, С. Зборовський, Ю. Пенкаль, І. Смолей, М. Максимюк, І. Зарковський, Й. Ковердович, Й. Равлюк, Е. Гришко, В. Фенц, А. Бабесюк, Й. Галунка, В. Міщук, А. Лесняк, Б. Стасюк, І. Стасюк, І. Крочак, М. Крочак, С. Бобілак, І. Дума, Г. Піско, М. Лаозрик, К. Сінок, М. Корчовська, М. Ригель, К. Нусак, С. Косікора, М. Берко, Якімо, О. Крук, А. Казан, П. Прима, М. Костецька, Іствaнко, К. Швед, А. Костецька, С. Шра, А. Когут, І. Матушак, В. Пері, М. Петрик, Т. Тишко, М. Маснек, С. Сенька, О. Йордан, Л. Войцеховський, Н. Кошика, Волощук і Син, К. Хандога, А. Ярмолік, С. Кріль, М. Чарнецький, А. Чарнецький, Станіславська, П. Авраменко, І. Козіцький, І. Деревляний, М. Пальчинський, І. Драган, Е. Кобзар, Ксьондзик, П. Манзук, І. Малігунда, В. Грохольська, М. Паньків, А. Грабовська, Т. Посик, М. Присташ, А. Бобик, І. Чайка, М. Кішак, Бандура, Д. Оринич, Т. Мацелюк, В. Сидяла, М. Коршняк, В. Грубець, М. Роскош, П. Сосніцький, В. Співак, Е. Добровольська, І. Попіль, Д. Кіт, Т. Солтисік, М. Козацька, М. Маснек, Матушак, В. Перий, П. Т. Тишко, М. Будзар, Е. Гупало, М. Маріон, С. Абрагамовська, М. Бокос, М. Терентo, Г. Горн, М. Гамкало, М. Якиміцька, Р. Рос, М. Маршін, С. Папроцький, К. Папроцький, Г. Кольдзубський, А. Игм, М. Сокач, М. Середна, М. Гребінський, Лавришко, Г. Заброцький, Ш. Майлс, Д. Мазур, А. Вайс, М. Табака, М. Турчин, К. Спакович, М. Маестро, М. Телч, П. Кубін, І. Андрусин, В. Палко, Д-р Крейн, М. Горн, Н. Скоцький, А. Ленишин, Р. Мекомб, К. Пелешок, А. Васильців, А. Фрег, М. Базар, М. Матеско, В. Йосков, М. Феер, Л. Вотланд, М. Прешлок, М. Цибрин, Т. Сеньків, Н. Боднар, М. Стек, К. Паркер, А. Качмарська, М. Фішер, Д. Мединський, С. Ковальчук, С. Скородинський, С. Пухір, І. Ошуст, Р. Сікоська, М. Малетич, А. Чарнецька, А. Залевська, Г. Мисак, Й. Івах, Д. Савіцький, О. Білоус, П. Шода, М. Продиус, М. Сороцька, Г. Куций, Д. Лемко, П. Соколовський, В. Вішиж, М. Олексів, В. Боришкевич, П. Стасюк, М. Молешил, О. Світлик, Е. Лавети, Л. Пантеніда, Р. Вайсфелд, І. Заклінський, С. Гриців, В. Павлів, П. Галусіка, І. Павлів, В. Кузик, Г. Клим, П. Мяновський, Г. Мотрук, А. Гула, М. Атаманчук, В. Павлюк, С. Шіс, М. Кус, М. Косак, В. Горбайчук, І. Сімак та К. Задорецька.

ДОГЛЯДАВ, ЩОБИ БУЛА ВИКОНАНА КАРА НА САБОТАЖНИКАХ. — Це генерал Алберт Л. Какс, якому доручено перевести екзекуцію на націстівських саботажниках, що вступили на американську землю, висівши з німецької субмарини. З саботажників двох вратували життя, а інші згинули на електричнім кріслі.

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ.

На Харчевім Фронті

(Докінчення зо сторони 2-гої)

вин і випродуковувати такі харчі, які можуть бути споживті зараз на місци. Транспорт в самій Америці також відграє першорядну ролю, а факт, що в східних стейтах брак ґазоліни тому, бо важко її туди привезти з полудневo-західних стейтів, є цього найкращим доказом. Можливо, говорить Вікард, що уряд сам накаже фармерам, що вони в даній околиці повинні продукувати. Бо уряд готується до побудування харчево - промислових центрів в ріжних частинах Америки і в тих центрах буде осушувати та спрепаровувати харчі для вивозу за границю.

Американський широкий загал мусітиме теж кормитись головно тими харчами, яких важче перевозити за границю, а також тими, що ростуть на місци в даній околиці. Тому, що для збройних сил Америки перебуваючими поза границями Америки потрібно якнайбільше свинини і воловини, тих продуктів вдома треба по менше споживати. На місце цього можна їсти інші мяса, а переважно домашні птахи, як теж сир. Сира в Америці відносно мало споживають, хоч він має в собі богато поживної протеїни. Широкий загал також повинен споживати багато сезонових овочів і ярин. Коли якась ярина і овоч є в сезоні та є їх подостатком в даній околиці, люди повинні їх їсти по більше, а не чекати, аж вони зникнуть зо споживних крамниць та подорожіють. Деякі американські господині мають таке хибне переконання, що коли даний овоч чи ярина дешеві, то вони мусять бути поганої якости ітоді не треба їх уживати.

Вікард запевняв, що дієта американської нації буде стояти на тім самім рівні, що й до війни і люди дістануть все, чого до життя потрібно. Але та дієта дещо зміниться істане більш ріжноманітною. Вкінці він говорив, що харчів у нинішні часи треба ще й тому, бо по війні, а навіть підчас війни, з походом американських сил вперед будуть відкриватись все нові краї з голодуючим населенням, котре треба буде прокормити. Колись треба буде кормити цілу Европу. А це буде мати теж великий політичний вплив, говорив Вікард, бо тою гуманітарною акцією Америка буде ґеднувати для себе европейські народи, й з черги це матиме додатковий вплив на затвердження сталого миру.

ВІДІГРАЄ НЕЗАБАРОМ ВЕЛИЧЕЗНУ РОЛЮ ЯК КОМАНДАНТ „ДРУГОГО ФРОНТУ". — Майор-генерал Марк В. Кларк, що є комаандантом американських сухопутних частин в Англії, заповів, що американські вояки прибули, щоб отворити „другий фронт", а „чимскорше це станеться, тим краще".

КОРАБЕЛЬНИЙ НАЇЗНИК БІЛЯ БРАЗИЛІЇ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО. — Бразилійські власти повідомили, що в полудневій частині Атлантику від якогось часу бушує націстичний корабель, який нападає на торговельні кораблі, курсуючі між Північною Америкою і Полудневою. Він затопив вже декілька кораблів. — Американські власти від трьох днів не занотували ні одного затоплення в Північній частині Атлантику.

ПОВІДОМЛЯЄМО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ 48 У. Н. СОЮЗУ,

— що —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

відділу відбудуться

В НЕДІЛЮ, 16. СЕРПНЯ (AUGUST 16, 1942)

в годині 3. пополудні

В ГАЛІ ПІД Ч. 84 Н. РІВЕР СТРІТ, PLAINS, PA.

На ці збори повинні прийти всі члени відділу, щоб послухати організаційного реферату про У. Н. Союз, який буде виголошений **п. Маланчуком,** організатором У. Н. Союзу.

Заряд відділу 48 У. Н. С.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ 99 У. Н. СОЮЗУ

відбудуться

В НЕДІЛЮ, 16. СЕРПНЯ (AUGUST 16, 1942)

зараз по Службі Божій

В ПАР. ГАЛІ, 635 Н. РІВЕР СТРІТ, WILKES-BARRE, PA.

Всі члени відділу повинні прийти на ці збори, бо на зборах буде приявний та промовлятиме в організаційних справах організатор У. Н. Союзу **п. А. Маланчук.**

Заряд відділу 99 У. Н. С.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ДЛЯ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ з КЛІВЛЕНДУ Й ОКОЛИЦІ!

В СУБОТУ, 15. СЕРПНЯ (AUGUST 15, 1942)

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

відділів У. Н. Союзу

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,

2255 WEST 14th STREET, CLEVELAND, OHIO.

Початок зборів 7:30 ввечір.

На ці збори повинні прийти всі урядники і члени місцевих відділів. Зновж з поблизьких околиць повинні бути на зборах урядники відділів. На зборах буде приявний та буде промовляти в організаційних справах організатор У. Н. Союзу, **Д. Білецький.**

166,70 **Д. Шмагала,** голов. радний У. Н. Союзу.

З СОЛОМОНСЬКИХ ОСТРОВІВ, ДЕ ІДУТЬ ЗАВЗЯТІ БОЇ.—Ось це є вид частини села на одному з Соломонських островів, де вже осіли американські військові частини, не зважаючи на сильний спротив японців, що опанували тими островами. Японців тяжко вигнати, бо ці острови це властиво джунглі, а тим самим дуже непридатні до мілітарних акцій на більшу скалю.

З ҐАЛЄРІЇ УКРАЇНСЬКИХ МІСТ

КИЇВ.

Столиця Української Землі, старий Київ, належить до найкращих міст у цілій Европі. Рідко де можна знайти такий величавий вигляд, таку розкішну панораму, яка відкривається перед оком глядача, як у Київі з Володимирської гори, чи взагалі з цілого пасма київських гір: просто внизу широчезний Дніпро, за ним — безконечні простори лугів, лісів, серед яких то тут, то там маячить біла церковця задніпрянського села. А з боків, по горах розкинулося прекрасне величаве місто, з маєстатичними церквами під золотими банями, з прегарними модерними будинками, і все те тоне в зеленій гущавині садів і дерев. Оповідають, що коли в Київі переїздом гостював сербський король Олександер Обренович і коли йому показали Київ та його околиці з альтанки, що нависла над самою кручею в т. зв. Купецькім саді, то він сказав, що віддав би ціле своє королівство Сербію за один Київ!

Та не менш величаве враження робить Київ і зпоза Дніпра, коли дивитись на нього здалека: на високих горах чітко вимальовуються на зеленому фоні одна поруч другої величаві святині: Печерський монастир, Мазепин Собор, Михайловський золотоверхий монастир, Андрієвська церква, — мов золота корона вінчає стародавне місто, надаючи йому якоїсь особливої поваги. А з правого боку, попід горами, над самим Дніпром широко простягнувся Подол, також пишаючись золотими банями своїх церков, білими мурами своїх камяниць. Не дурно так захопився виглядом Київа в 1240 році Батий, оглядаючи місто з того боку Дніпра.

Київ — одна з найстарших людських осель у цілій східній Европі. В його горах знайдено останки побуту людини ще з старокамяної доби, так званого палєоліту. На Кирилівській вулиці на Подолі знайдено в 1897 році не тільки кости мамута, печерного ведмедя та інших звірят, спалених рукою людини, але також численні камяні знаряддя і кости, прикрашені різьбленими фіґурами й орнаментами. Це все робила людська рука зперед яких двацять тисячів років!

Славний був Київ уже на світанку нашої ери. Це про нього, як про „місто міст" „Данпарстад" столицю, короля Германаріха згадує історик готів Йордан. Вже тоді Київ мав широкі торговельні й культурні звязки. Щасливе географічне положення на перехресті великих шляхів: з півночи на південь („з варяг в греки"), між заходом і сходом сприяло поширенню цих звязків. Повстання українсько-руської держави з Київом, як осередком, — держави, яка обєднала цілий схід Европи, від Фінської затоки до Кавказу, від нинішніх вятських і вологодських пущ до устя Дунаю, — укрите густою заслоною легенд, і даремне цілі покоління вчених стараються підняти хоч окраєчок тої заслони і придумують ріжні бистроумні здогади-гіпотези. Та певне лиш одно: в Київі та його околиці вже на світанку історії сиділи безпосередні предки нинішніх українців-киян, славянське племя полян, і їх тому більше тисячі років зорганізували варяжські войовники, які дали нам династію, а самі розплилися, розчинилися в українськім тубильчім морі.

З кінцем XI. віку починається пишний розквіт Київа. Великі, могучі й багаті київські князі дбали про збогачення й прикрашення своєї столиці. Вони будували пишні храми, ставили вивожені з грецьких міст монументи, будували величаві палати. Київ став другим по красі й багатству містом у цілій Европі після Царгороду. В ньому процвітало мистецтво, письменство, провадилася обширна світова торговля. Сюди зіздилися купці, ремісники, артисти, майстри — всі вони знаходили собі обширне поле для своєї діяльности у багатій та веселій українській столиці. Тут розвивалося буйне політичне життя, тут час від часу вибухали революції династичного характеру, бо сісти на золотім київськім столі було мрією кожного енерґійнішого й амбітного українського князя, і кожен з них старався в такім випадку творити собі „партію". А в затишку київських монастирів писалися богословсько - фільософські трактати, глибокоумні поучення і блискучі історичні твори — наші славні літописи.

Та багатство й висока культура Київа служили принадою для ворогів, що заздрісним оком поглядали на ті багатства. Не раз підступали під самий Київ хижі печеніги й половці. Але їх кожного разу відганяли. Та ось прийшов з півночи свій же таки князь Андрій Боголюбський, привіз з собою суздальців (предків сьогоднішніх великорусів), узяв Київ у бою і страшно його спустошив і пограбував. Сталося це в 1169. році Вдруге зазнав такої руїни Київ у 1202. році. Нарешті доконали його татари в 1240 році. Але много страдальне місто ожило під зверхньою владою литовсько-украніських князів. Знов почав він залюднюватися й забудовуватися. І знов завдали йому страшний удар татарські хижаки: в 1484. році спалив і зруйнував Київ татарський хан Менглі-Ґірай, московський союзник. Пограбовані в св. Софії чаші і посуди післав він у дарі до московського князя Івана III.

Довго лежали після того київські святині в руїнах, аж поки їх обновив великий митрополит Петро Могила. Ще раз зазнав старий Київ руїни в 1651. році, коли його захопив був на якийсь час литовський гетьман Радивил. В 1658. році палили його околиці москалі, одбиваючи наступ Івана Виговського. В XVIII. віці нищили його пожари, особливо страшний пожар 1718 року, коли згоріла бібліотека Могилянської Академії з її дорогоцінними скарбами. Многострадальне місто! Але воно знов відроджується мов той фенікс з попелу і знову ставало у своїй красі. XVII., а особливо XVIII. століття полишили глибокий і прекрасний слід в архітектурі міста, вони то дали стільки чудових зразків українського бароко, що надає такий своєрідний характер київським церквам. Тоді то повстали цінні памятки, як реставрація дотатарських храмів: св. Софії, Михайловського монастиря, Братської Церкви на Подолі, Видубецького монастиря, Печерського монастиря, Кирилівської церкви та інші, і такі нові як Никольський Мазепин собор, Флоровський монастир, Андрієвська церква, дзвіниці Лавровська і св. Софії, Академічний Будинок на Подолі, митрополичі палати і багато інших. Все це повстало на кошти українських культурників-меценатів, серед яких на першому місці блищить безсмертне імя гетьмана Івана Мазепи.

Довго було би вичисляти всі важніші памятки старого Київа. Про це говорять спеціяльні праці, які за останні часи виходять і на чужих мовах, бо вже й чужинці зрозуміли красу й багатство нашого старого будівництва. Скажемо іще, що й XIX. століття зробило немало для зросту й забудови Київа. З цього погляду відзначається доба царя Миколи I. Тоді то повстали такі монументальні будови, як камяниця університету св. Володимира, Печерська фортеця, дівочий інститут, кадетський корпус, перша й друга гімназії, ланцюговий міст через Дніпро та багато інших.

З проведенням залізниць, зі зростом цукрової промисловости, Київ почав дуже скоро розвиватись як велике місто. З будов кінця XIX. в. треба відзначити Володимирський собор у візантійськім стилі. Та особливо скорим темпом став рости Київ уже в наші часи, на початку XX. століття. Він став зовсім модерним містом, з електричним трамваєм, (першим у цілій Росії), фанікульорами, великими театрами, готелями, чудовими парками. Він сполучував усі вигоди европейського комфорту з розкішною українською природою, прекрасним кліматом — а найголовніше — з виїмково гарним положенням. На початку світової війни мав Київ 460,000 населення.

Та зовсім особливі перспективи одкрились перед Київом, коли він зробився столицею Української Держави. Населення його зросло майже до міліона. За гетьманського правління зроблено спеціяльний плян поширення й забудови Київа. Міліони карбованців відпущено тільки на самі підготовчі роботи. Мали повстати великі гетьманські палати, будинок українського сойму, державного сенату, міністерств, національної ґалерії образів, музеї, архіви, бібліотеки... За кілька років Київ мав стати одним з перших міст Европи. Але не здійснилися золоті сни. Українська Держава впала. Почалися страшні роки громадянської війни, інтервенцій, а коли нарешті запанували большевики, то столицю Української Радянської Республіки перенесено до Харкова. Київ залишився звичайним провінціяльним містом. Скасовано обидва університети: св. Володимира й Державний Український, відкритий за часів гетьмана Скоропадського. Перенесено до Харкова всі центральні установи. Залишилася тільки Академія Наук, та й її доля, як усім відомо, незавидна. Населення Київа в 1920 р. впало до 366 тисячів, і в 1926. році знову зросло до 493 тисячів, себ-то трохи більше, як на початку відродження української державности.

Окрім старих памяток, головно церков, Київ має ще кілька дуже цікавих музеїв. На першім місці стоїть Історичний Музей імени Т. Шевченка (бувший імператора Миколи II), з прекрасним археольоґічним, історичним та мистецькими відділами; бувший церковно - археольоґічний музей при колишній Академії; ґалєрія образів (бувші колекції Ханенків і Терещенків); нарешті сама Лавра тепер обернута в „музейне місто". Цілих три державних архіви переховують у собі дорогоцінні документи до історії України. Всенародня (раніше Національна) Бібліотека України має вже понад два міліони томів і стоїть у ряді найбільших бібліотек цілого світу.

Ще за російських часів Київ прикрасився рядом монументів: найстарший з них — памятник князя Володимира що стоїть на дуже мальовничім горбі над Дніпром. Поставлені монументи російським царям Миколі I. і Олександру II. знесла рука революції, так само як монумент душителю українського руху міністру Столипіну. За те залишився прегарний памятник великому гетьману Богдану Хмельницькому: кінна фіґура гетьмана. Цей памятник відкрито в 1888 році. Не дочекався Київ памятника Шевченкові, хоч уже зібрано було гроші й ухвалено кілька проєктів. Зпочатку війна і революція, а пізніше господарка большевиків не дали здійснити ці проєкти.

Самозрозуміло, що Київ був осередком українського національного життя. Та не зразу в XIX. в. зробився він таким. Відкриття університету в 1834. утворило було культурне середовище, з якого зразу виросло українське Кирило-Методіївське Товариство. Та в 1847 році Товариство було розгромлене російським урядом, а його члени — з безсмертною трійцею: Шевченко, Куліш і Костомаров на чолі понесли тяжку кару. Знову ожило українське життя у Київі аж на початку 60-х років, коли тут за ініціятивою Антоновича заложено Українську Громаду. На 70-ті роки припадає розцвіт українського культурно-національного життя: наука, література, мистецтво, театр — усе це розцвіло буйним цвітом. На київському небозводі сіяли тоді зорі такої величини, як Антонович, Драгоманов, Житецький, Чубинський, Михальчук, Лисенко. Київ зробився тоді справжнім серцем українського життя і прибрав уже під свій вплив також і Галичину з Буковиною. Царський указ 1876. року загальмував цей рух. Загальмував, але не вбив. Він знову оживає в початку 80-х років; появляються у великім числі нові українські видання, починає виходити місячник „Кіевская Старина", новим блиском засіяв український театр. Нові репресії, нові удари, але вони лиш заганяють українське життя в тісні межі приватного життя, укриті від стороннього ока. Зкінцем століття український рух знову виявляє себе на зверх і росте, росте безупину, 1905. рік приносить волю українського слова, рік 1917-й — відродження української державности. І це останнє як найтісніше, просто нерозривно звязане з Київом. Тому то казати про історію Київа, значить — оповідати історію України.

Д. Дорошенко.

ТАКИХ „КОРОЛЕВ" ПОТРІБНО БІЛЬШЕ. Беті Линден, якої муж вступив до маринарки, покинула в банку посаду книговодства і пішла вчитись, як стати „палячкою", щоб таким способом допомогти розбудові кораблів. Зате Торговельна Палата в Сан Франциско вибрала її „королевою" підчас паради, яка буде влаштована дня 29. серпня з нагоди „Дня Пристані".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШІКАГО, ІЛЛ. — Збори Сестр. Благовіщення, від. 125, відбудуться в неділю, 16. серпня, в год. 12:30 сполудня, в парохіяльній гали при Оклей і Райс ул. Просимо члениць прийти на час. — А. Васильовська, предс.; О. Оленець, кас.; І. Подола, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Тов. „Зоря", від. 69, відбудуться в суботу, 15. серпня, в год. 8. ввечір, під ч. 28 Іст 7. вул. Просимо всіх членів прийти на ці збори. — М. Ликтей, секр.

IRONDEQUOIT, N. Y. — Місячні збори Тов. ім Тараса Шевченка, від. 289, відбудуться в пятницю, 14. серпня, в годині 7:30 ввечір, в Українській Гали, Норт Ґудман. Просимо членів прийти на ці збори на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. — В. Гусар, предс.; І. Януш, кас.; Н. Головка, секр.

САВТ ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Місячні збори відділу 312 відбудуться в пятницю, 14. серпня, в годині 8. ввечір. Просимо, щоб кожний член і члениця прийшли на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. Члени, котрі не прийдуть на збори, заплатять 50 ц. кари. — Уряд: С. Туз, предс.; С. Завадовський, секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Михайла Грушевського, від. 219, відбудуться в суботу, 15. серпня, в церковній гали, 675 Савт 19. вул., в годині 8. ввечір. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. Також просимо членів, щоби старалися платити свої вкладки до Товариства і до У. Н. Союзу кожного місяця на зборах. — Т. Боднар, пр.; М. Соколовський, кас.; А. Мудровський, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 239, відбудуться в суботу, 15. серпня, точно в год. 8. ввечір. Біжучі справи буде полагоджувати секретар вже від год. 6:30. Тому, що є багато важних справ до вирішення, приявність усіх членів обовязкова. — Уряд.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Збори Вов. Любов, від. 370, відбудуться 16. серпня в гали церковній, 127 Парк ул. Початок зборів в годині 12:15 пополудні. Просимо всіх членів прийти на означений час. — М. Сампара, секр.

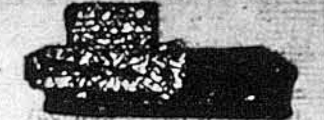
ОЛИФАНТ, ПА. — Піврічні збори Бр. св. Кирила й Методія, від. 86, котрі мали відбутись минулого місяця, відложено на цей місяць на неділю, 16. серпня, на годину 10:30 перед полуднем. Збори відбудуться там де звичайно. Буде справоздання уряду і контр. комісії. Стейт адміністрейтор зажадав, щоби перевести спис членів і за яку суму вони вже купили Воєнних Бондів і чи всі члени сповняють свої зобовязання і купують дальше Воєнні Бонди і марки. Длятого просимо всіх місцевих і позамісцевих членів конечно прийти на ці збори. — Гр. Сайкевич, предс.; С. Федірко, кас.; П. Саламаха, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, відбудуться в неділю, 16. серпня, в год. 2. пополудні, в льокали У. Н. Дому, 237 Говп Ете. Всіх членів і члениць просимо, щоб прийшли на означений час, щоб збори відбути якнайскорше. — Петро Головачук, секр.

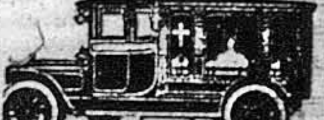
КЛІВЛЕНД, О. — Сестр. Н. З. П. Діви Парії, від. 112, буде мати свої збори 16. серпня в гали церковній. Просимо всіх члениць прийти на ці збори і вирівнати свої місячні вкладки. Просимо прийти на час, бо збори зачнуться зараз по другій Сл. Божій так, як кожного місяця. Пригадуємо довгуючим членицям, щоб заплатили свої залеглі довги. — За уряд. — Марія Ліска предс.; Катерина Ґабрівська, фін. секр.; Параня Ризун, кас.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — Збори Бр. св. Димитрія, від. 288, відбудуться в неділю, 16. серпня, в годині 2. пополудні, в галі де звичайно. Просимо членів прийти на ці збори, бо маємо важні справи до полагодження. — За уряд: Юрій Заґвоцький, предс.; Дмитро Мушастий, кас.; Андрій Данилюк, секр.

ТАРЗАН, ч. 616. Ревниці.

Як Тарзан підняв Івету, Даріна гнівно сказала: „Це моя справа — між мною й моєю служницею".

„Навіть між панами й слугами мусить бути справедливість", сказав Тарзан, відходячи на бік.

Вдячний погляд Івети супроводив Тарзана. Даріна насупилася заздрісно.

Люпин Джеґер був радий, побачивши ворожнечу Даріни до Тарзана. Вона могла би послужити його ціллям.